

Σύλλογος Φίλων Περιβαλλομένων Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Πόλεμος και Ειρήνη



Ζωντανή είναι ακόμα στη μνήμη μας η απίστευτη κακουχία και βαναυσότητα των μαχών του έτους του '40 και του Β' Παγκοσμίου πολέμου, παρόλο που οι περισσότεροι που βίωσαν τη φρίκη αυτή δεν ζουν πια. Με πιο μαύρα γράμματα είναι γραμμένος στην ιστορία ο εμφύλιος σπαραγμός.

Στις μέρες μας βρισκόμαστε σε εξέλιξη ένας άλλο πόλεμος τελείως διαφορετικός. Ο οικονομικός πόλεμος που εξωθεί σε ακραίες καταστάσεις αδικίας, απελπισίας και απόγνωσης τους πολίτες της πατρίδας μας. Μια ματιά στις ειδήσεις φτάνει για να αναγνωρίσουμε τη φρίκη του πολέμου στο πλανήτη μας.

Πόλεμος και ειρήνη είναι σα να λέμε ήλιος και βροχή. Λες και είναι μια φυσική εναλλαγή και αναγκαιότητα που βοηθά στη συνειδητοποίηση του λανθασμένου τρόπου που ζούμε.

Η εκμετάλλευση του ανθρώπου από τον άνθρωπο φαίνεται να είναι η ρίζα του κακού. Από αρχαιοτάτων χρόνων υπήρχαν οι άρχοντες και οι δούλοι, οι πλούσιοι και οι φτωχοί, οι δυνατοί και οι αδύναμοι και αντί οι έχοντες και κατέχοντες να βοηθούν τους αδυνάτους, τους έστυβαν προκειμένου να αυξήσουν περισσότερο τον πλούτο τους.

Αυτή η τακτική λες και είναι στη φλέβα μας, γιατί συνήθως όποιος καταφέρνει να αλλάξει τάξη ακολουθεί τη ίδια τακτική.

Το μεγάλο ψάρι τρώει το μικρό και ο νόμος του δυνατού είναι η συμπεριφορά που έχουμε λίγο ή πολύ υιοθετήσει. Τα πάμπολλα φυσικά παραδείγματα, όπου το μικρό τρέφεται από το μεγάλο και το μεγάλο φροντίζει το μικρό και το βοηθά να μεγαλώσει, τα ξεπερνάμε χωρίς να τα παρατηρούμε και να τους δίνουμε σημασία...

Φαίνεται ότι η ανθρωπότητα έχει να περάσει πολύ πόνο ακόμα για να καταλάβει ότι ο πόλεμος για να γίνει ωφέλιμος δεν πρέπει να διεξάγεται μεταξύ των ανθρώπων, αλλά σε ένα άλλο αόρατο, εσωτερικό επίπεδο.

Ζούμε μέσα σε ένα ατελείωτο πεδίο μάχης. Σαν οβίδες σκάνε γύρω μας οι δυστυχίες, ο πόνος, η αρρώστια των άλλων, των δικών μας, του εαυτού μας και οφείλουμε να προελαύνουμε φωνάζοντας "αέρα" χωρίς να κοιτάμε πίσω, χωρίς να κολλάμε στο χτες.

Αντί να πολεμάμε ο ένας τον άλλο, που είναι το πιο εύκολο, ας ενωθούμε, γιατί μόνο ενωμένοι και συγκροτημένοι μπορούμε να τα βάλουμε με το αόρατο εχθρό που κρύβεται μέσα μας.

"Το νικάν σαυτών πασών νικών πρώτη τε και αρίστη".



Πέτρος Γαρζώνης
Σχέδιο: Ρένα Καραλέκα

Μια βραδιά με τη Σοφία



Μια βραδιά με τη Σοφία

Μια βραδιά με τη Σοφία - Μουσικό θεατρικό αναλόγιο

Το ζεύγος των Σλήμαν. Δυο θρυλικοί άνθρωποι που ζήτησαν, Βρήκαν και πλούτισαν την Ελλάδα. Που ενώθηκαν χάρη στην Ελλάδα, ενώ ό- λες οι συνθήκες ανάμεσα και γύρω τους ήσαν αντίξοες. Που συγκα- τοίκησαν στο ίδιο όνειρο.

Το Νοσοκομείο "Η Σωτηρία" και οι αναριθμητοί ασθενείς που νοση- λεύθηκαν εδώ οφείλουν πολλά στο όνειρο των Σλήμαν.

Καθώς οι αιώνες άρχισαν να απομακρύνονται με Βισαυή από τα χνάρια τους, ίσως είναι η ώρα να τους ξαναγνωρίσουμε, ν' αφου- γκραστούμε τον κόσμο τους, το κοσμοειδωλό τους.

Η παράσταση οφείλει πολλά στην αγάπη των εργαζομένων της "Σω- τηρίας" για το Νοσοκομείο τους.

Κείμενο-Ερμηνεία: Μάγδα Μαυρογιάννη, Φώτης Βλαστός

Μετά από μια βραδιά με τη Σοφία

Την Παρασκευή 20 Σεπτεμβρίου, το νοσο- κομείο μας δέχθηκε μια παράξενη επίσκεψη. Γύρω στις 8.30 το βράδυ, η Σοφία και ο Ερ- ρίκος Σλήμαν εμφανίστηκαν κάπου ανάμεσα στο Μουσείο και στο Αμφιθέατρο.

Εκείνη, γνωρίζοντας ασφαλώς καλύτερα τους χώρους, κοιτούσε με περιέργεια ένα γύρω και ρωτούσε τους υπεύθυνους του Μουσείου (τον κο Τουμπή και την κα Γκάργκα) που έσπευ- σαν να την προϋπαντήσουν, πώς εξελίχθηκαν τα πράγματα από τότε που αποχώρησε από την διεύθυνση του ιδρύ- ματος, εδώ και 90 τόσα χρόνια. Οι υπεύθυνοι του Μουσείου, είναι α- λήθεια, δυσκολεύθηκαν να συνοψίσουν γεγονό- τα τόσων ετών σε μερι- κές σύντομες απαντή- σεις, ωστόσο η Σοφία συνέχισε να ρωτά ευγε- νικά, χωρίς να δείχνει ι- διαίτερη έκπληξη από όσα της ελεγαν. Φαινό- ταν να προσπαθεί να βάλει σε μια σειρά τις αναριθμητές νέες πληροφορίες, ώστε να εξάγει λογικά συμπεράσματα. Κάποια στιγμή στρά- φηκε προς τον ορίζοντα. Ήταν φανερό ότι ανα- ζήτησε εκείνον, τον αιώνιο συνοδό της. Πά- λι είχε διαλέξει έναν δικό του δρόμο, αφήνοντάς την μόνη μέσα στην κοινωνική συνάφεια. Περ- πάτησε λοιπόν μέχρι το αμφιθέατρο. Στο δρό- μο της, νεαρές μαθήτριες της σχολής αδελφών νοσοκόμων της "Σωτηρίας", της θύμιζαν πως κάθε βήμα μέσα στο νοσοκομείο είναι σπαρμέ- νο και με μια υπόσχεση προσφοράς.



Στον προθάλαμο του αμφιθέατρου, η Σοφία είδε τη ζωγραφιά απ' τον παλιό καιρό, εκεί γύ- ρω στα 1870: εκείνος με μια από τις ρώσικες γούνες του κι εκείνη όμορφη και καλοντυμένη, το "ζεύγος της αρχαιολογίας", καθώς προσέρχο- νταν στην όπερα του Παρισιού για μια συναυλί- α. Τότε, η Σοφία χαμογελούσε αμήχανα μέσα στη δωρική ομορφιά της και βιαζόταν να χαθεί στη σκιά ενός θεωρείου. Τώρα, απλώς ανυπο- μονούσε ν' ανέβει στη σκηνή. Γιατί εκεί, κάτω απ' τα χρωματιστά φώτα, λίγα εκατοστά πά-

νω απ' τα κεφάλια των θεατών, την περίμενε ε- κείνος: ο εκκεντρικός, ο απρόβλεπτος, ο οραμα- τιστής. Εκεί, την περίμενε ξανά η ιστορία τους. Απ' την αρχή της. Ένας επιταχυνόμενος στροβι- λισμός μέσα στη λάμψη και στις σκιές, μια πνευ- ματική και ερωτική μαθητεία δίπλα σ' έναν ανη- λήφ αυτοδίδακτο δάσκαλο. Μια δραματική σύ- ντηξη ανάμεσα στον ευρωπαϊκό ρομαντισμό και στην νεοελληνική καθυστέρηση, ενσάρκωμέ- νη σ' έναν φαινομενικά ανέφικο γάμο.

Το νοσοκομείο κατάρρε να στρατευτεί στους

ρυθμούς μιας πρωτό- γνωρης εμπειρίας, στο στήσιμο μιας θεατρικής παράστασης που απαι- τούσε διαμόρφωση χώ- ρων, επίλυση πολλών τε- χνικών προβλημάτων, προετοιμασία για την υ- ποδοχή εκατοντάδων θε- ατών. Ήταν μια άσκηση ανάταξης και εμπιστο- σίας που δεν άφησε κανέναν ασυγκίνητο.

Φεύγοντας, ο Ερρίκος και η Σοφία άφησαν πί- σω τους έναν κόσμο απαγκιστρωμένο για λίγο από τις καθημερινές έγνοιες και τις διαπροσω- πικές αντιθέσεις. Έναν κόσμο έτοιμο να δει μέσα από τα ερείπια το όνειρο της αυριανής μέρας.

Για τις ανάγκες της παράστασης συνεργά- στηκαν η ηθοποιός και καθηγήτρια του Εθνι- κού Ωδείου Μάγδα Μαυρογιάννη και ο πνευ- μονολόγος Φώτης Βλαστός, που έγραψαν το κείμενο και το ερμήνευσαν σε μορφή θεατρι- κού αναλόγιου. Την μουσική επιμέλεια υπέ- γραψε ο πιανίστας Δημήτρης Γιάκας. Τρα- γούδησε η μεσόφωνος Έλλη Αρβανίτη και έ- παιξε βιολοντσέλο η Αμαλία Γιαννοπούλου. Την παράσταση επιμελήθηκε καλλιτεχνικά ο Νικόλας Κληρονόμος και φώτισαν φωτιστές του Μεγάλου Μουσικής. Τον ήχο φρόντισε ο Γιάννης Σιγλέτος και το επιτελείο του. Το Αρ- χαιολογικό Μουσείο Αθηνών παραχώρησε ευγενικά το δικαίωμα της χρήσης φωτογρα- φιών από τον θησαυρό του Ερρίκου Σλήμαν.

Φώτης Βλαστός



Ο πόλεμος στη Συρία.

Amar Z.

Τι ακριβώς γίνεται στη Συρία; Γιατί τόσο μεγάλη αγριότητα; Πρέπει να παρέμβει η Αμερική; Γιατί κάποιος φεύγει από τη χώρα του; Τι συναντάει όταν έρχεται Ελλάδα; Ένας ξένος που φτάνει στην Ελλάδα στα 11 του μπορεί να τα καταφέρει και να φοιτήσει στο ελληνικό Πανεπιστήμιο; Η βία και η φτώχεια μπορούν να γονατίσουν και να καταστρέψουν έναν άνθρωπο; Ο Amar από τη Συρία καταθέτει την άποψη και τη εμπειρία του για όσα συμβαίνουν στη χώρα του. Αφηγείται τη ζωή του, ελπίζει σε ένα καλύτερο μέλλον και διαβεβαιώνει πως όποιο γης, πατρίς.

Η ΣΥΡΙΑ, Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ Η ΑΜΕΡΙΚΗ

"Αυτό που γίνεται στη Συρία είναι η εξέγερση ενός λαού που καταπιεζόταν για πάνω από 40 χρόνια από την κυβέρνηση του Χαφέζ Αλ Άσαντ και τώρα από το γιο Μπασάρ αλ Άσαντ, που βρίσκεται στην εξουσία. Όταν ξεκίνησε η εξέγερση ο λαός ζητούσε να αλλάξουν 2 νόμοι του Συντάγματος. Ο νόμος "εκτάκτου ανάγκης" που προέβλεπε αυθαίρετα συλλήψεις και φυλακίσεις και ο νόμος για τα ΜΜΕ, την ελευθερία και την έκφραση. Φαντάσου σε κάποιο γνωστό μου υποψιαστήκαν ότι πάτησε την εικόνα του προέδρου Μπασάρ αλ Άσαντ, τον μάζεψαν, του έβγαλαν όλα τα νύχια, όλα τα δόντια και μετά τον άφησαν ελεύθερο, μόνο και μόνο επειδή είχαν υποψία".

"Η απάντηση του καθεστώτος στην αντίδραση του κόσμου ήταν σφαίρες. Αφού είδαν πως ο κόσμος δε φοβήθηκε, υπαναχώρησαν και είπαν πως θα τα αλλάξουν όλα μέσα σε ένα χρόνο. Μετά από τις αιματοχυσίες, οι απαιτήσεις του κόσμου άλλαξαν από τους 2 νόμους σε αποχώρηση του Μπασάρ αλ Άσαντ και του καθεστώτος από την εξουσία. Αξίζει να σημειωθεί ότι άλλαξε το Σύνταγμα μέσα σε 15 λεπτά για να αναλάβει πρόεδρος ο Μπασάρ αλ Άσαντ -όταν πέθανε ο πατέρας του το 2000".

"Κάθε 7 χρόνια γίνονται εκλογές στη Συρία και λίγο πριν τις εκλογές λαμβάνουν γράμματά ο Σύριο για το εάν θέλουν τον Άσαντ πρόεδρο ή κάποιον άλλον. Αυτά τα γράμματα εννοείται πως δεν φτάνουν σε όλα τα σπίτια και σε όσα σπίτια πηγαίνουν, οι άνθρωποι φοβούνται ν' αντιδράσουν και να διαφωνήσουν. Με αυτό τον τρόπο γίνεται πρόεδρος ο Άσαντ με τεράστια πλειοψηφία 97% χωρίς να πάει ο κόσμος στις κάλπες... Επίσης, στη Συρία η μοναδική εταιρία τηλεπικοινωνιών και ίντερνετ ανήκει στο ξάδερφο του Άσαντ. Μία εβδομάδα μπορεί να μην έχει καθόλου ίντερνετ και

τηλέφωνο και την άλλη να έχει για 1 ώρα. Το "ανοιγοκλείνουν" όποτε θέλουν".

"Στη Συρία υπάρχουν πάνω από 17 σώματα ασφαλείας. Οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι υποχρεωμένοι να βγαίνουν στους δρόμους και να διαδηλώνουν υπέρ του Άσαντ στις επετείους. Δεν τολμούν να μη βγουν. Όλοι φοβούνται το καθεστώς. Υπάρχει κλίμα τρόμου".

"Έχω σκεφτεί πολλές φορές να πάω να πολεμήσω στο πλάι των αντικαθεστωτικών, αλλά δε με χρειάζονται. Δε χρειάζονται άτομα αλλά εξοπλισμό. Από την άλλη έχω σκεφτεί πως παίρνοντας το πτυχίο μου θα μπορούσα να προσφέρω μια πιο ουσιαστική βοήθεια. Αντιλαμβάνομαι, πάντως και όλα όσα έχουν κάνει οι αντικαθεστωτικοί. Αναφέρομαι στα βίντεο που δείχνουν ότι εκτελούν αιχμάλωτους στρατιώτες. Εμφύλιος πόλεμος είναι, πάντα γίνονται αγριότητες".

"Είμαι υπέρ της παρέμβασης της Αμερικής στη Συρία έτσι ώστε ν' αποδυναμωθεί το καθεστώς του Άσαντ. Και αν δε θελει, να παρέμβει, ας δώσει όπλα στους αντικαθεστωτικούς. Καμία από τις δύο πλευρές δεν θα κάνει πίσω: είτε καθεστωτικοί είτε οι αντικαθεστωτικοί. Ή θα συνεχιστεί επ' άπειρο αυτή η κατάσταση μέχρι να εξαντληθούν και οι δύο πλευρές ή θα γίνει εξωτερική παρέμβαση. Τα τελευταία 2,5 χρόνια κάθε μέρα σκοτώνονται 100 άτομα, έχουν σκοτωθεί πάνω από 100.000 ενώ εκατομμύρια Σύριοι φεύγουν και πηγαίνουν Ιορδανία ή Λίβανο. Πέρα από τα όπλα και τις βόμβες, χιλιάδες πεθαίνουν από την πείνα και τις αρρώστιες. Δεν ξέρουν τι θα τους ζημερώσει. Συνέχεια γίνονται επιδρομές και εκρήξεις που ρίχνουν τα καθεστωτικά μαχητικά. Απαιτείται παρέμβαση για ανθρωπιστικούς λόγους. Από την άλλη πηγαίνω λίγο πίσω στην ιστορία και σκέφτομαι ότι σε όποια χώρα εισέβαλε η Αμερική, ήρθε η καταστροφή".

"Μόλις είδα τις εικόνες με τα νεκρά παιδιά με τα χημικά, ένιωσα θλίψη η οποία δε μπορεί να δώσει πίσω το ελάχιστο σ' αυτούς τους ανθρώπους. Πιάνεται η ψυχή μου. Είναι σοκαριστικό και ντροπιαστικό να συμβαίνουν τέτοια πράγματα στον 21ο αιώνα και να μένουν όλοι άπραγοι".

"Στη Συρία τώρα μένουν ο πατέρας μου, η οικογένειά του και η οικογένεια της μητέρας μου. Έχουν φτιάξει καταυλισμούς σε σχολεία -φράσσει να μείνεις σπίτι σου, δε ξέρεις πότε θα έρθει βόμβα. Στα σχολεία είσαι λίγο πιο ασφαλείς, δύσκολα να τα χτυπήσουν. Πολύς κόσμος θέλει να φύγει τώρα από τη χώρα αλλά δεν έχει χρήματα. Οι περισσότεροι έχουν πολλά παιδιά και είναι δύσκολη η μετακίνησή τους".

ΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ, ΤΟ ΞΥΛΟ ΚΑΙ ΤΟ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟ

"Έχω γεννηθεί το 1987. Ο πατέρας μου ήταν στην Ελλάδα από το 1991 και γύρισε πίσω το 1998. Τα 3 αδέρφια μου και εγώ και ζούσαμε στο σπίτι της γιαγιάς μας μαζί μ' έναν θείο και μια θεία μου, με τους οποίους δε τα πηγαίναμε καλά. Ο πατέρας μου εκείνη την περίοδο δεν είχε καλές σχέσεις με τη μητέρα μου με αποτέλεσμα η γιαγιά μου να μην μας αφήνει να τη βλέπουμε και ας έμενε σχετικά κοντά μας. Δύσκολα πράγματα. Οι θείοι μου και η γιαγιά μου μας χτύπαγαν συνέχεια και χωρίς κανένα λόγο".

"Όποιοι από τα αδέρφια μου ή εγώ πήγαμε να δει τη μητέρα μας ή της μιλάγαμε στο δρόμο έτρωγα ξύλο. Θυμάμαι χαρακτηριστικά μία μέρα είχε έρθει η μάνα μου να με δει στο σχολείο και να μου μιλήσει αλλά εγώ άρχισα να τρέχω και να τις πετάω πέτρες. Φοβόμουν το ξύλο από αυτούς. Το θυμάμαι και διακρύζω. Μετά αποφάσισα με τ' αδέρφια μου να δραπέτευσουμε. Το κάναμε. Μείναμε για ένα βράδυ σε ένα εγκαταλελειμμένο μαγαζί και το πρωί μας βρήκαν οι ιδιοκτήτες του χώρου, μας πήγαν σπίτι τους, μας έβγαλαν πριονό και χωρίς να μας

κοιμηθούμε. Μετά βέβαια επιστρέψαμε στην οικογένεια του πατέρα μου όπου και συνεχίστηκε το ξύλο. Τελικά επειδή η μητέρα μας θα έφευγε για Ελλάδα μπηκάμε σε ένα ορφανοτροφείο το 1994 για 2 χρόνια για να είμαστε πιο ασφαλείς. Μετά από 2 χρόνια και αφού η γιαγιά μου είχε φάει κράξιμο από τους συγγενείς: "σου στέλνει λεφτά ο γιος που είναι στην Ελλάδα και εσύ έχεις τα παιδιά στο ορφανοτροφείο", ήρθε και μας ανάγκασε να φύγουμε. Η επιστροφή στο σπίτι της είχε πολύ ξύλο. Καλύτερα να μέναμε στο ορφανοτροφείο".

"Το 1998 ήρθε ο πατέρας μου και η μητέρα μου από την Ελλάδα να μας δει. Τότε η γιαγιά μου του είπε να μας πάρει μαζί του, σε διαφορετική περίπτωση θα μας πέταγε στο δρόμο. Ο πατέρας μου, μη μπορώντας να πείσει τη γιαγιά μου ότι θα μας έπαιρνε νόμιμα με οικογενειακή επανένωση, έμεινε Συρία και έχασε την άδεια διαμονής που είχε για την Ελλάδα. Τότε αποφασίσαμε να έρθουμε όλοι μαζί παράνομα. Για να μαζέψουμε όλο το ποσό που χρειαζόταν για να φύγουμε, νοικιάσαμε το σπίτι μας σε κάποιους για 2 χρόνια, με την πρόθεση να καταβάλλουν όλο το ποσό μπροστά. Έτσι πήγαμε και μείναμε στο σπίτι της γυναικάς του διακινητή, ενώ ο πατέρας μας με τους άλλους άντρες σε άλλο σπίτι, περιμένοντας να φτιάξει ο καιρός για να ξεκινήσουμε το ταξίδι. Αυτό έγινε μετά από καμιά βδομάδα".

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

"Πήγαμε σε μια παραλία, μπηκάμε σε μια βάρκα, από εκεί σ' ένα γιότ. 90 άτομα ήμασταν. Ανάμεσα μας και πολλά μωρά. Εγώ ήμουν 11 χρονών τότε, ήταν το 1998. Από τη Συρία, Λίβανο και μετά Κρήτη. Ταξιδεύαμε για 5-6 μέρες. Εγώ δε μπορούσα να φάω ή να πιω τίποτα από την πρώτη μέρα. Οτιδήποτε το ξερνούσα. Ήταν κι άλλοι στην ίδια κατάσταση. Το σκάφος χάλιαγε συχνά και έμενε ακίνητο για πολύ ώρα μέχρι να φτιαχτεί. Έκανε κρύο και έβρεχε. Την τρίτη μέρα είδαμε από μακριά φώτα, ο καπετάνιος μας ανακοίνωσε πως φτάσαμε, αλλά μόλις πλησιάσαμε αρκετά είδαμε πως ήταν δύο πολύ μεγάλα πλοία από τα οποία ζητήσαμε βοήθεια, αλλά μας την αρνήθηκαν... Μερικές ώρες πριν φτάσουμε, ο καπετάνιος μας είπε πως από δω και πέρα θα πηγαίναμε με μέγιστη ταχύτητα και ή θα φτάσουμε ή θα πνιγούμε. Φτάσαμε στην Κρήτη. Όταν πλησίαζε να δέσει χτύπησε το σκάφος ένα μεγάλο κύμα και άρχισε να μπάζει νερά ο κόσμος πηδούσε από το σκάφος και κολυμπούσε προς τη στεριά που ήταν κοντά. Εγώ πήδηξα τελευταία στιγμή. Βγαίνοντας στην παραλία, συνάντησα τα αδέρφια μου και τους γονείς μου. Χωριστήκαμε από τους υπολοιπούς συναξιδιώτες. Ο καθένας πήρε το δρόμο του... Περπατούσαμε μέσα στα βουνά. Κοιμηθήκαμε την πρώτη νύχτα σε μια σπηλιά. Την επόμενη μετά από πολύ περπάτημα και δυσκολίες, φτάσαμε στο λιμάνι του Ηρακλείου και πήραμε πλοίο για Πειραιά".

Η ΖΩΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ Η ΔΟΥΛΕΙΑ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

"Τον πρώτο χρόνο στην Ελλάδα, πηγαίναμε με τον αδερφό μου και πουλούσαμε κάλτσες στη λαϊκή. Μετά πουλούσαμε ρούχα που παίρναμε από τους Κινέζους. Τα άλλα δύο αδέρφια μου πουλούσαν ρολόγια, αναπτήρες και παιχνίδια σε άλλο πάγκο. Μετά τη λαϊκή πηγαίναμε στην Ομόνοια, στη Σταδίου έξω από την Εθνική τράπεζα και καθόμασταν ως αργά το βράδυ. Μετά από κανένα χρόνο η μάνα μας αποφάσισε να μας στείλει σχολείο σε αντίθεση με τον πατέρα μου που του άρεσε να κάθεται και να μας παίρνει τα λεφτά. Έτσι ξεκινήσαμε το σχολείο οι τρεις. Ο τέταρτος συνέχισε στη λαϊκή και πολλές φορές μετά το σχολείο πήγαί και τον βοηθούσα. Στην αρχή στο 5ο και μετά στο 33ο

Οι Ζωές των Άλλων

Αθηνών στην Κυψέλη. Ξεκίνησα από την πέμπτη δημοτικού. Στην αρχή στο σχολείο δεν καταλάβαινα τίποτα".

"Στο σχολείο ο διευθυντής με έπαιρνε 2 ώρες κάθε μέρα στο γραφείο του και μου μάθαινε ελληνικά ενώ τα αδέρφια μου ήταν σε γκρουπ με άλλους μετανάστες, κυρίως από την Αλβανία και άλλο δάσκαλο. Έτσι έμαθα ελληνικά, με τη βοήθεια βέβαια των συμμαθητών μου αλλά και των άλλων δασκάλων. Στο σχολείο ποτέ δεν δέχτηκα ρατσισμό επειδή είμαι ξένος. Μόνο αγάπη και βοήθεια".

"Γύμνασιο πήγα στο 72ο, λύκειο ξεκίνησα στο 39ο αλλά λόγω οικονομικών προβλημάτων συνέχισα σε νυχτερινό, 1ο εσπερινό λύκειο, απ' όπου και πέρασα στο Πανεπιστήμιο: Μηχανολόγων Μηχανικών και Αεροναυπηγών Πάτρα. Στο λύκειο δούλευα το πρωί οικοδομή, το βράδυ σχολείο".

"ΕΜΕΝΑ ΣΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ"

"Όταν πέρασα Πάτρα ήρθα με το αυτοκίνητο του πατέρα μου πρώτη μέρα. Έχασα τις εγγραφές και δεν είχα που να μείνω ούτε λεφτά για ξενοδοχείο. Όμως δεν ήθελα να γυρίσω σπίτι με τους γονείς μου. Έχουμε πολλά προβλήματα και ενδοοικογενειακή βία. Οπότε αποφάσισα να μείνω στο αυτοκίνητο, να γραφτώ και να κάνω αίτηση για την Εορτία. Κοιμόμουν στο πίσω κάθισμα και κάλυπτα τα τζάμια για να μη με βλέπουν. Καμιά φορά ξύπνηγα τα ξημερώματα από το κρύο και έβαζα μπρος το αυτοκίνητο να ζεσταθώ. Τα σαββατοκύριακα πήγαινα στη Ζάκυνθο σε μια φίλη για να κοιμηθώ και να πιυθώ σαν άνθρωπος. Δεν είχα πολλούς φίλους τους απέφευγα και τους έλεγα ψέματα ότι μένω σε ξενοδοχείο. Τελικά το Δεκέμβριο του 1ου έτους έγινε δεκτή η αίτησή μου για την Εορτία".

"Στη Σύρια ξαναπήγα το 2011 και είχα μούσια και φορούσα αθλητικά και όλοι μου έλεγαν να πάω να ξυριστώ γιατί αλλιώς θα με μαζέψουν".

PRAKSIS

"Στην PRAKSIS είμαι κοινωνικός διαμεσολαβητής (διερμηνέας) της Αραβικής γλώσσας στο Drop- In Centre (Κέντρο Ημέρας για ασυνδέετους ανήλικους) στην Πάτρα. Ιατροφαρμακευτική στήριξη, νομική συμβουλευτική, ψυχοκοινωνική στήριξη, ενημέρωση για τα δικαιώματά τους, εξεύρεση και παραπομπή σε ξενώνες ανηλίκων, δημιουργική απασχόληση είναι μερικές από τις υπηρεσίες που παρέχονται το Κέντρο. Βοηθάμε όσο περισσότερο μπορούμε... Είναι άσχημο να βλέπεις ασυνδέετους ανήλικους να ζουν στο δρόμο και να τρώνε από τα σκουπίδια και εσύ το μόνο που κάνεις είναι να δίνεις "ασπρίνες" γιατί κακά τα ψέματα, τα προβλήματα αυτών των ανθρώπων είναι πολύ μεγαλύτερα και είναι αδύνατο να βρεις λύσεις. Πάντως και αυτές οι "ασπρίνες" είναι τόσο σημαντικές στην κατάσταση που βρίσκονται".

ΠΑΡΟΝ, ΜΕΛΛΟΝ ΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ

"Η μαμά μου ζει στην Αθήνα με τον μικρό μου αδερφό. Ο άλλος αδερφός μου είναι Νορβηγία και ο άλλος Σουηδία. Θα ήθελα να μείνω Ελλάδα αλλά δεν ξέρω τι θα γίνει με την άδεια παραμονής μου. Τώρα είμαι φοιτητής και δικαιούμαι. Όμως όταν θα τελειώσω, θα πρέπει να έχω δουλειά και ένσημα για να έχω άδεια παραμονής. Και στην Ελλάδα δύσκολα βρίσκεις δουλειά πλέον. Μπορεί να φύγω αν δε βρω δουλειά. Όπου γη και πατρίδα".

"Τώρα μπαίνω στο 6ο έτος και θέλω 16 μαθήματα για πτυχίο συν τη διπλωματική. Ελπίζω μετά την εξεταστική του Σεπτεμβρίου να χωροτάω μονοψήφιο αριθμό μαθημάτων".

"Ο,τι έχω κάνει στη ζωή μου το οφείλω στη μητέρα μου. Αυτή επέμενε να πάω σχολείο".

Λάμπρος Αραπάκος

<http://www.lifo.gr/team/lampros>

Για τη Συρία



Για τη χώρα που είχαμε την τύχη να γνωρίσουμε. Για τον μεγάλο πολιτισμό και την ύψιστη ευγένεια των εξαιρετικών ανθρώπων που είχαμε τύχη να συναντήσουμε.

Για όλα αυτά που είδαμε, που μάθαμε, που νιώσαμε, που αγαπήσαμε.

Για όλα όσα μας ξάφνιαζαν, και μας γοήτευαν, και μας ξανάφερναν λησμονημένες εικόνες κι ακούσματα, αισθήσεις και αισθήματα από το παρελθόν. Για τους κατοικημένους ερειπιώνες και τα δεκάδες ακατοίκητα βυζαντινά χωριά. Τις χρυσές ψηφίδες στο Μεγάλο Τζαμί της Δαμασκού και την ανεμοθύελλα στα ερείπια της Ντούρας Ευρωπού. Για τα απογεύματα στον Συμεών τον Στυλίτη, τις δύσεις στην έρημο, τις βραδιές στον Ευφράτη, τα ξημερώματα στην Παλμύρα.

Για τις μητροπόλεις των πέντε χριστιανικών δογμάτων στο Χαλέπι και τις παραδεισένιες αυλές πίσω από τους μαντρότοιχους των γέρικων σπιτιών. Για τον Ρωμανό τον Μελωδό και τον Εφραίμ τον Σύρο. Για τον Χάννα Μανσούρ, που εμείς τον είπαμε Ιωάννη Δαμασκηνό. Για τους Σελευκίδες και τους Ομεγιάδες. Για τον Καβάφη, που μας κρατούσε παντού συντροφιά.

Για τους κοινούς τόπους και τους άγραφους συλλογικούς κώδικες που ξαναβρήκαμε. Για τα άγνωστα πεδία του αλληλοσεβασμού και της συνύπαρξης που ανακαλύψαμε.

Για την οικουμενική διάσταση των πραγμάτων που ζήσαμε. Για την αρχοντιά της φτώχειας. Για τον πλούτο της απλής κι επαναλαμβανόμενης καθημερινότητας, ανάμεσα σε ξεραμένες μελιτζάνες και μπάμιες, ζουμί από ρόδι και καυτές πίτες απλωμένες στο πεζοδρόμιο για να κρυσώσουν.

Για όλα εκείνα τα ανεπίτιστα που της χρωστάμε...

Οργανώνουμε για τον Φεβρουάριο του 2014, σε συνεργασία με το Πολιτιστικό Κέντρο Θεσσαλονίκης του Μορφωτικού Ιδρύματος της Εθνικής Τραπέζης (MIET), μία πανοραμική έκθεση με φωτογραφίες του Θεόφιλου Προδρόμου.



Τελ Μπρακ (Tell Brak). Προϊστορικός οικισμός με ανακτορικό-θρησκευτικό συγκρότημα στον οπβολώνα του Τζεζιρέχ (Ανω Μεσοποταμία, σύνορα Συρίας - Τουρκίας): τα περίφημα λίθινα εδώλια με τα πελώρια μάτια (3700-3500 π.Χ.). Μητροπολιτικό Μουσείο, Νέα Υόρκη.

Μ. Κορομηλά

Κοινωνικό Ιατρείο - Φαρμακείο

Προς την Διοίκηση

του Γενικού Νοσοκομείου Νοσημάτων Θώρακος Αθηνών "Η Σωτηρία"

Θέμα: Ίδρυση Κοινωνικού Ιατρείου Φαρμακείου

Αγαπητή κυρία Διοικήτρια,

Η ανάγκη των καιρών και η συνεργασία όλων μας, γέννησαν μία ιδέα που με πολύ προσπάθεια και εθελοντική διάθεση. Πιστεύουμε ότι θα γίνει σημείο αναφοράς της κοινωνικής αλληλεγγύης του Νοσοκομείου "Η Σωτηρία" προς μία κοινωνία που βιώνει μία πολύ δύσκολη περίοδο (οικονομικής κρίσης- ανεργίας - ανασφάλισης).

Η ιδέα αυτή που οραματιζόμαστε και δουλεύουμε για να γίνει πράξη με την συνδρομή τη δικής σας και του Νοσοκομείου (παραχώρηση των κατάλληλων υποδομών) είναι η δημιουργία "Κοινωνικού Ιατρείου και Φαρμακείου" στο χώρο του Νοσοκομείου. Ήδη η Διεύθυνση του Φαρμακείου βρίσκεται σε προχωρημένο στάδιο (φάση υλοποίησης συζητήσεων) για προσφορά των μέσων (φάρμακα) από φαρμακευτικές εταιρίες και από το Κοινωνικό Φαρμακείο του Ιατρικού Συλλόγου Αθηνών και αντιστοίχων Δήμων Αττικής (Καλλιθέας) και ήδη γινόμαστε δέκτες προσφορών φαρμάκων από ιδιώτες.

Παράλληλα, η λειτουργία του Κοινωνικού Ιατρείου με εθελοντική συμμετοχή που ήδη εκδηλώνεται από την Πνευμονολογική Εταιρία και αντίστοιχες Κλινικές του Νοσοκομείου μας μαζί με το Σύλλογο μας θα δημιουργήσει πιστεύουμε ένα δίκτυο προστασίας στους χειμαζόμενους συμπολίτες μας που σε πολύ μεγάλο αριθμό βιώνουν την ασθένεια ανασφάλιστοι.

Ήδη λειτουργεί στην Ογκολογική Μονάδα της Πανεπιστημιακής Παθολογικής Κλινικής αντίστοιχη δομή, η οποία πιστεύουμε ότι θα βοηθηθεί από τη δράση του Κοινωνικού Φαρμακείου στο χώρο του Νοσοκομείου.

Κυρία Διοικήτρια, η δράση αυτή δεν θα υποκαταστήσει την λειτουργία του Νοσοκομείου και την υποχρέωση της πολιτείας να παρέχει σε αξιόλογο βαθμό υπηρεσίες υγείας στους πολίτες, αλλά πιστεύουμε ότι όλοι θα νιώθουμε καλύτερα αν έχουμε δίπλα μας ανθρώπους και φορείς που στηρίζουν τον πάσχοντα και τον τόπο μας με στοχευμένες πρωτοβουλίες που ελαφρύνουν το βάρος που νιώθει ο κάθε ένας μόνος του στη δύσκολη οικονομική συγκυρία που βιώνουμε.

Κυρία Διοικήτρια, παρακαλούμε, για την υλοποίηση του πιο πάνω σκοπού να μας παραχωρήσετε τον κενό χώρο που βρίσκεται στο παλαιό Φαρμακείο, όπου λειτουργούσε μέχρι πρότινος το Ενδοκρινολογικό Τμήμα της Παθολογικής Πανεπιστημιακής Κλινικής, το οποίο πρόσφατα μεταφέρθηκε ή κάποιον άλλο χώρο που εσείς κρίνετε κατάλληλο.

Με εκτίμηση

Για το Δ.Σ. του Συλλόγου Φίλων Περιθαλαπομένων Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"

Η Γενική Γραμματέας

Σταματίνα Σπυράτου

Ο Πρόεδρος

Πέτρος Γαρζώνης

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

ΞΑΝ ΤΟ ΣΚΥΛΙ...

Ο ΧΘΕΣΙΝΟΣ ΑΓΡΙΟΣ ΦΟΝΟΣ ΦΥΜΑΤΙΚΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ "ΣΩΤΗΡΙΑΝ" Η ΑΦΟΡΜΗ ΛΙΓΑ ΚΛΕΜΜΕΝΑ ΞΥΛΑ! ΚΑΙ ΥΠΟΝΟΙΑΙ ΕΡΩΤΟΣ

Ένας δυστυχής φυματικός, τον οποίον η φθίσις έφερνε ταχέως προς τον τάφον, εφρονέυθη χθες εις το συρματοπλέγμα της "Σωτηρίας" σαν λυσασμένο σκυλί. Δύο σφαίρες, η μία εις τ' αριστερό πλευρό και η άλλη εις την ράχιν, τον έστειλαν γρηγορώτερα εις τον θάνατον. Ελέγετο Γ. Λαζάρου ή Νικολαΐδης, ήτο ετών 36 και εις το Σανατόριον των μαραμένων προσώπων ευρίσκετο εξωφλών του χρέος του προς τα μικρόβια του Κωχ. Ήτο άλλοτε εγκατεστημένος εις τα κελιά των φυλακών της "Σωτηρίας" ως κατάδικος δια κάποιαν παλαιάν υπόθεσιν. Εις τα υπόγεια του Γεντί Κουλέ της Θεσσαλονίκης τον επεσήμανεν η φθίσις. Και το "φιλάνθρωπων" Κράτος τον απέστειλεν εις την "Σωτηρίαν" με την ελπίδα ότι ενδεχομένως θα εγένετο καλά. Περίεργος όμως αντιληψίς. Εφ' όσον εξέτιε την ποινήν του, το κράτος τον συνετήρει ως φυλακισμένον φυματικών. Όταν όμως η έκτισις της ποινής του έληξε, τον εξετίναξεν έξω από το περιβόλον του Σανατορίου.



Ή παραγάκα όπου διέμενεν ο φονευθείς σαν σκυλί φυματικός Λαζάρου, ό οποίος εικονίζεται άνω δεξιά.

Ήτο ... ελευθεροσπλέον δια να πεθάνη εις οιονδήποτε πεζοδρόμιον και να περιφέρει το φοβερόν μίσμα εις όλους τους υγιείς. Αλλ' ο ατυχής Λαζάρου, ο οποίος δεν είχε που "την κεφαλήν κλίνα", δεν απεμακρύνθη από την "Σωτηρίαν".

Κατασκεύασε μια παραγκούλα έξω από τον κυρίως χώρον της "Σωτηρίας", ελπίζων εις το οξυγόνον του άλσους της και εις τα περισεύματα του συσσιτίου της. Οι άνθρωποι, και οι πλέον δυστυχείς, πάντοτε ελπίζουν. Από τας ενεργουμένας πάντως ανακρίσεις προκύπτει ότι ο αλύπητα φονευθείς φυματικός ήτο φιλήσυχος, δεν ηνωχλεί κανένα και περνούσε τας ημέρας του θρηγών την τύχην του. Είνε όμως επίσης βέβαιον, ότι χθες την χαραυγήν ο ατυχής Λαζάρου διεσκέλισε το σύρμα του αλουλίου και επλησίασε προς ένα σωρόν ξύλων. Απ' εκεί παρέλαβε δύο "καδρόνια", τα οποία προώριζε δια να αποπερατώση το στήριγμα του πτωχικού του παραπήγματος. Ασφαλώς ήτο τούτο κλοπή, όχι όμως και δια θάνατον. Τι του ευκολώτερον, λέγουν οι θρηγούντες τον άγριον φόνον του τρόφιμοι της "Σωτηρίας", να του τα πάρουν οι αρμόδιοι πίσω. Ατυχώς, επρυτάνευσεν πνεύμα απιστεύτου βαρβαρότητος. Τοιουτοτρόπως, ενώ ο Λαζάρου με τα καδρόνια κατημύνητο προς την παραγάκα του, δύο πυροβολισμοί ηκούσθησαν, ριφθέντες εκ των όπισθεν. Κατέπεσεν ούτω κραυγάζων και σπαράσσων από τους πόνους και πλέων εις το αίμα του. Δευτέρα απανθρωπία επηκολούθησεν. Εκείνοι που τον επυροβόλησαν δεν ενόμισαν καθήκον τους να σπεύσουν να του δώσουν χείρα βοθηείας. Τον αφήσαν εκεί χάμω ασπάρωντα και δαγκάνοντα το έδαφος, μέχρις ότου η ακατάσχετος αιμορραγία τον εθανάτωσεν.

Έτσι νεκρόν μέσα εις πραγματικήν λίμνην αίματος τον ανεύρεν ο ποιήμην Αρνιακός περί την 8ην π.μ.

Διετάχθησαν και γίνονται ήδη ανακρίσεις προς ανεύρεσιν του βαρβάρου, ο οποίος τον εφόνευσε. Καθ' όλας τας ενδείξεις και τας βεβαιώσεις των φυματικών, ο εξοντώσας κατά τόσοον άγριον τρόπον τον ατυχή Λαζάρου ανήκει εις το κατώτερον προσωπικόν του ιδρύματος. Ακριβέστερον ήτο κάποιος από τους φύλακας και ήδη οι φυματικοί δια ψηφισμάτων και εγγράφων προς τας εφημερίδας και τους αρμοδίους υπουργούς ζητούν την άμεσον ανεύρεσιν και αυστηρόν τιμωρίαν του ενόχου. Ο ιατροδικαστής κ. Ψημάρας εξ άλλου εξετάσας τα θανατηφόρα τραύματα του Λαζάρου, εξηκρίβωσεν ότι αι σφαίραι ερρίφθησαν εκ των όπισθεν.

Κατά την έκθεσίν του αυτού του ιατροδικαστού, το πτώμα ανευρέθη εις θέσιν ημιπρηγή με το πρόσωπων εστραμμένον προς την λεωφόρον εις μικράν απόστασιν απ' αυτήν ανευρέθησαν μερικά μικρά κατρώνια και ένας κάλυξ σφαιράς περιστροφου.

Εξηκρίβωθη επίσης, ότι εις το παράπηγμα του ευρισκόμενον πλησίον του συνοικισμού Ελλήνων Ρώσων κατοικούσε μετά των επίσης φυματικών Αναστ. Φουκαλά και Β. Χρόνη. Όπως και οι άλλοι φυματικοί της κατηγορίας του, επήγαιναν καθημερινώς εις το φθισιατρείον και ελάμβανεν ότι του εχρειάζετο δια να ζήση.

Συνήθως εις το παράπηγμα διέμενε μόνος του, καθ' όσον οι δύο άλλοι ήσαν εγκατεστημένοι εις τας Αθήνας, όπου και έμεναν τον περισσότερον καιρόν. Το αυτό συνέβη και κατά την νύκτα του εγκλήματος και ούτω δεν αντιλήφθη κανείς, εάν απεμακρύνθη του παραπήγματος και πότε. Επίσης εις μικράν απόστασιν από του πτώματος, ως προαναφέρθη ευρίσκοντο μερικά μικρά καδρόνια, υπετέθη μη τυχόν ο Λαζάρου εισήλθεν εις τον περιβόλον της "Σωτηρίας", όπου ανεγείρονται υπό του κράτους νέα περίπτερα προς διάπραξιν κλοπής και κατά την έξοδον του μετά των κλοπιμαίων έγινε αντιληπτός και εφονεύθη. Τα ξύλα ευρέθησαν εις απόστασιν δεκαπέντε το πολύ μέτρων, δι' αυτό υποτίθεται, ότι όταν τον ανελήφθησαν και του εφώναξαν ίσως να σταθή, ο Λαζάρου τα επέταξε δια να είνε ελευθερος να φύγη.

Εν τω μεταξύ όμως επυροβολήθη εγγύτατα υπό τίνος και εφονεύθη. Η εκδοχή όμως αυτή θεωρείται υπό των ενεργούντων τας ανακρίσεις, ως απίθανος, αλλού δε αναζητούνται τα αίτια του φόνου.

Δεν αποκλείεται δε αφορμή να είνε λόγοι ερωτικής αντιζηλείας και εκδικήσεως. Την πρώτην και την τελευταίαν εκδοχήν ενισχύει το γεγονός, ότι προ καιρού μεταξύ του Λαζάρου και ενός άλλου φυματικού είχε προκληθή ζωηρά λογομαχία δια μίαν τρόφιμον του φθισιατρείου, την οποίαν διεξεδίκουν.

Αι ανακρίσεις συνεχίζονται, ελπίζεται δε να διαλευκανθή η υπόθεσις εντός της σήμερον.

Ακρόπολις 11/03/1936

ΔΩΡΕΕΣ

Για την οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου μας

Ευχαριστούμε θερμά τους:

Αλεξάνδρα Αραπάκη, Φανή Βαλαμόντε, Μιχάλη Γιάγκα, Ιωάννη Δώδο, Αγάθη Κάλτσα και Διαμαντή Κολλίδα

Ευχαριστούμε θερμά για δωρεά αντί στεφάνου:

Τις Οικογένειες Κώστα Βαρτελάτου, Δημήτρη Βικάτου, Κούλας Βικάτου, Παναγή Βικάτου, Πάτροκλου Βικάτου, Πέτρου Γαρζώνη, Γερασίμου Γασπαράτου, Χρυσάνθης Δημητρούλακη, Νίκου Διακάτου, Γεωργίου Καππάτου, Διονύση Καππάτου, Νίκου Καππάτου, Τασίας Καππάτου, Γαρυφαλιάς Κατσούρη, Κάτε Σκλαβούνου, Διονύση Σκλαβούνου, Κώστα και Μαρίας Τζωρτζάτου, Ιωάννη και Μαρίας Χρήστου, τις κυρίες Γιώτα Βικάτου, Μαρία Βικάτου, Σουσάνα Βικάτου, Κατερίνα Γασπαράτου, Στάμω Κουνάδη, Αγγελική Τζωρτζάτου, Κρυσταλία Τζωρτζάτου, Βαγιούλα Τσαγκαράτου, Στέλλα Χρήστου, και τους κυρίους Παναγή Κουνάδη και Βαγγέλη Χρήστου στη μνήμη του **Γεράσιμου Βικάτου**.

Την κα Αλεξάνδρα Αραπάκη στη μνήμη του συζύγου της **Γεωργίου Αραπάκη**.

Την κα Φανή Βαλαμόντε και τους αδελφούς Κάλτσα στη μνήμη της **Ζαχαρούλας Μαυράκη**. Τους αδελφούς Κάλτσα στη μνήμη της **Ίσιδος Κουνδούρου**.

Λογαριασμός τραπέζης για κατάθεση δωρεών:

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 6274-040035-006
IBAN: GR7101712740006274040035006

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων
"Σοφία Σλήμαν"

Παρακαλούμε ενημερώστε μας και τηλεφωνικά για την κατάθεσή σας, ώστε να εκδίδουμε με λεπτομέρειες το παραστατικό είσπραξης.

Οικονομικά

Σεπτεμβρίου 2013

ΕΣΟΔΑ	ΕΞΟΔΑ
1.709,00 ευρώ	2.368,47 ευρώ
ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΞΟΔΩΝ	
Περιθαλπόμενοι:	1.320,00 ευρώ
ΕΛΤΑ, εφημερίδα, Διανομή:	669,97 ευρώ
Διάφορα έξοδα:	378,50 ευρώ

Επι κοινωνία εν τύπω

Μηνιαία εφημερίδα. Εκδίδεται σε 2.500 φύλλα

Ιδιοκτησία:

«Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»»

Έδρα: Γ.Ν.Ν.Θ.Α. «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»,

Μεσογειών 152, Αθήνα 11527

Εκδότης: Πέτρος Γαρζώνης.

Συντακτική Ομάδα: Γιώργος Δεδούσης, Αθηνά Δούσου, Νίκος Παΐσιος, Ματίνα Σπυράτου, Άρης Στρατάκος.

Για αυτό το τεύχος εργάστηκαν επίσης οι:

Κυριακή Δημητρούλακη, Βασίλης Καλαφάτης και Αθηνά Πέτση.

Οι αρθρογράφοι φέρουν πλήρως την ευθύνη των κειμένων τους

Στερνό αντίο στον Καθηγητή Γεώργιο Αραπάκη

"Τίμα Ιατρόν... και γαρ αυτόν έκτισεν Κύριος. Επιστήμη Ιατρού... έναντι μεγιστάνων θαυμασθήσεται"

Σοφία Σιράχ 38: 1,3

Η Αγία Γραφή, ο θεόπνευστος και αλάθητος αιώνιος λόγος τονίζει. Να τιμούμε τον ιατρόν διότι τον έφτιαξε ο Θεός. Και η επιστήμη του είναι θαυμαστή.

Τιμή, σεβασμό και αγάπη στον ιατρό Καθηγητή Γεώργιο Αραπάκη που έφυγε στις 13/05/13 για την ουράνιο πολιτεία, την πολιτεία των Αγγέλων, "όπου ου πόνος, η λύπη, ου στεναγμός αλλά ζωή ατελείωτη".

Ήρεμος, γαλήνιος με το ευγενικό του χαμόγελο μας αποχαιρέτησε αφήνοντας μας παρακαταθήκη την εργατικότητα, την φιλομάθεια, την αξιοπρέπεια, το ήθος και την αγάπη γι' αυτά που υπηρέτησε σ' όλη του τη ζωή. Τον άρρωστο και τη διδασκαλία στους νέους γιατρούς και τους φοιτητές.

Ο καθηγητής Γιώργος Αραπάκης ίδρυσε την Γ' Παθολογική Κλινική της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.



Βασικό του μέλημα η άμογη φροντίδα των ασθενών και η όσο το δυνατόν αρτιότερη εκπαίδευση των ειδικευομένων ιατρών και φοιτητών.

Καθημερινή πολύωρη επίσκεψη στους ασθενείς με τους συνεργάτες του, τους ειδικευόμενους γιατρούς και τους φοιτητές.

Ακούραστος, όρθιος "παρά τη κλίνη του ασθενούς" αφουγκραζόταν το πόνο του και έδινε μάθημα σε όλους μας προσοχής και ενδιαφέροντος, ώστε να τεθεί η σωστή διάγνωση και να ακολουθήσει η σωστή θεραπεία. Άπειρες φορές θαυμάσαμε τη λεπτομερή κλινική εξέταση που έκανε στον άρρωστο και που γενιές γιατρών έμαθαν από το καθηγητή Γιώργο Αραπάκη ότι ο άρρωστος εξετάζεται καθημερινά. Η διδασκαλία των φοιτητών ήταν για αυτόν ιερό καθήκον που έλεγε πάντα "Δεν πρέπει να περιμένουν οι φοιτητές, εγώ πρέπει να είμαι στη θέση μου νωρίτερα".

Ο καθηγητής Γιώργος Αραπάκης συνδύαζε τον αφοσιωμένο γιατρό και τον άριστο δάσκαλο. Και μετά την αφυπηρέτηση του συμμετείχε στη διδασκαλία των φοιτητών και με αγωνία παρακολουθούσε -πάντα τυπικός και με διάκριση- την εργασία στην κλινική και την πρόοδο των φοιτητών.

Θαυμαστή η υπομονή του με τη ταλαιπωρία της αρρώστιας του. Αξιοπρεπώς περίμενε, όπως όλοι οι ασθενείς, να μεταγιστεί και αφού τελείωνε είχε ένα καλό λόγο για όλους, γιατρούς και νοσηλευτές. Ποτέ δεν εξέφρασε παράπονο. Παρατηρούσε τις ελλείψεις που υπήρχαν και πρόθυμα και αθόρυβα, κάλυπτε ότι μπορούσε για να ανακουφίσει τους ασθενείς και να διευκολύνει το έργο των γιατρών.

Ο καθηγητής Γιώργος Αραπάκης πέρασε στην αιωνιότητα. Οι γιατροί που εκπαιδεύτηκαν δίπλα του και οι συνεργάτες του θα κρατούν στη μνήμη τους το αυθεντικό και ακέραιο του χαρακτήρα του. Τον Ιατρό άνθρωπο!

Παρασκευή Ρούσου

Έθλω να εκφράσω από τα βάθη της καρδιάς μου, τις άπειρες ευχαριστίες και την ευγνωμοσύνη μου προς όλους τους γιατρούς, νοσηλευτές και λοιπό προσωπικό των κλινικών του Νοσοκομείου "Σωτηρία": Την ΜΕΘ του Κέντρου Αναπνευστικής Ανεπάρκειας, την Αιμοδοσία, την Κρατική Παθολογική και την Γ' Παν/κή Παθολογική, από τους Διευθυντές έως και το κατώτερο προσωπικό για τις παρασχεθείσες φροντίδες και γενικά την άφογη νοσηλεία, την οποία προσέφεραν κατά την μακροχρόνια παραμονή σε αυτές του συζύγου μου καθηγητού Γεωργίου Αραπάκη. Όλα δε αυτά, με πολλή αγάπη, προθυμία, καλοσύνη και αφοσίωση, όχι μόνον στον συγκεκριμένο άρρωστο, αλλά και σε όλους τους άγνωστους νοσηλευόμενους σ' αυτές.

Ειδικότερα τις ευχαριστίες μου: Στον Δ/ντή της ΜΕΘ κ. Δ. Βελδέκη, τους έμπειρους και ακούραστους επιμελητές κ.κ Πρ. Κυθρεώτη, Ι. Νικολόπουλο, Ν. Λώλη και τους λοιπούς γιατρούς και νοσηλευτές, που, πρέπει να τονισθεί, την καθιστούν μια υποδειγματική ΜΕΘ.

Σε όλο το προσωπικό της Αιμοδοσίας για την αγάπη του

Στον Δ/ντή της Παθολογικής Κλινικής, εξάιρετο ιατρό και άνθρωπο κ. Άγγ. Πεφάνη, τους επιμελητές κ. κ. Περ. Αγγελή, Χ. Μπιρμπίλη, Κ. Γκορίτσα, Αικ. Αργυράκη, Μ. Βαγενά, όλους τους νοσηλευτές και γενικά όλο το ευγενικό προσωπικό της.

Στην σπουδαία επιστήμονα και αφοσιωμένη στο καθήκον Δ/ντρια της Γ' Π.Π. κα Ευ. Διαμάντη - Κανδαράκη, την Αναπληρώτρια Καθηγήτρια κ. Παρ. Ρούσου για την μακρόχρονη και στοργική μέχρι την τελευταία στιγμή φροντίδα της προς αυτόν, καθώς και τους συνεργάτες της, όλο το ιατρικό προσωπικό της κλινικής, καθηγητές, επιμελητές, ειδικευόμενους, νοσηλευτές, γραμματείς και φοιτητές, όχι μόνον κατά την περίοδο της νοσηλείας του, αλλά και καθόλη την περίοδο κατά την οποία υπηρέτησε σε αυτήν, για την υγιή αγάπη, σεβασμό και εκτίμηση με την οποία τον περιέβαλαν. Στην κλινική την οποία ξεκίνησε, την οποία, καθώς και όλους τους συνεργάτες και συναδέλφους του γιατρούς και λοιπό προσωπικό, πολύ αγάπησε, και στην οποία άφησε την τελευταία του πνοή.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ και από εκείνον

Αλεξάνδρα Αραπάκη

19 Αυγούστου 2013
Τελευταίο αντίο.
Κόμμινα τριαντάφυλλα
κι αινία της Πηροδαίφνης
νευροζωολόγουδά σου...
ΦΑΝΗ ΒΑΛΑΜΟΝΤΕ.
ΘΑΝΑΤΟΣ.
Ρόγχος, χερουβίμ
αγι' αγγελοποιούεται!
απέρανται βιωπή!
ΦΑΝΗ ΒΑΛΑΜΟΝΤΕ

Ψυχή Ελεύθερη

Δεν σε αγγίζει πια ο πόνος! Από ψηλά οι έγνοιες και τα προβλήματα της καθημερινότητας είναι σκιάς ασθενέστερα και ονείρου απατηλότερα.

Από μικρό παιδί έκανες πράξεις, ήξερες την φτώχεια των λόγων. Λεβέντης ανήσυχος, εργατικός, λάτρης του ωραίου, της εφευρετικότητας, του χιούμορ, δημιουργούσες παντού με το κάθε τι στη ζωή σου και την καθημερινότητά σου.

Η εμπειρία αυτής της ζωής και η αγάπη σου για την φύση ήταν οι δάσκαλοί σου.

Έφυγες με τόση αγάπη από τους αγαπημένους σου, που μόνο κάποιος που έδωσε "πολλή" και "πολύ" μπορούσε να λάβει!

Η ψυχή σου γνώριζε για τη μεγάλη Ζωή και για αυτό δεν φοβήθηκες όταν η γήινη σε περιόρισε να πετάξεις στις άυλες πραγματικότητες της σαν αετός!

Εκεί φτάνουν μόνο η αγάπη και οι σκέψεις μας και αυτές τις έχεις μέσα από την καρδιά μας! Χωρίς πολλά λόγια, θα μας λείψεις πολύ... Καλό σου ταξίδι αγαπημένε μας Μάκη (άλλωστε πάντα σου άρεσαν τα ταξίδια). Φωτεινός ο δρόμος σου...

Με όλη μου την αγάπη, Τζόγια.

Ετήσιο Μνημόσυνο

Στις 17 Σεπτεμβρίου ημέρα της εορτής της Αγίας Σοφίας, μέσα σε ατμόσφαιρα μεγάλης συγκίνησης και κατάνυξης έγινε για μία ακόμα φορά, στο ομώνυμο εκκλησάκι του Νοσοκομείου μας, το ετήσιο μνημόσυνο της ιδρύτριας του Νοσοκομείου μας Σοφίας Σλήμαν. Ακολούθησε επιμνημόσυνη δέηση και κατάθεση στεφάνων από την Διοικήτρια του Νοσοκομείου κυρία Μαρία Καρρά, τον Πρόεδρο του Συλλόγου Εργαζομένων Βασίλη Κονιαβίτη και την Διευθύντρια της Νοσηλευτικής Σχολής. Ακολούθησαν σύντομες ομιλίες και δόθηκε η ευχή το Νοσοκομείο μας να συνεχίζει να προσφέρει υψηλό επίπεδο υγείας στους νοσηλευόμενους.



Καλό... υπόλοιπο Καλοκαίρι!

Αγαπητές φίλες και φίλοι,

Ξαφνικά... πέρασε το καλοκαίρι;

Όχι βέβαια. (Τένεσι Ουίλιαμς)

Γίναμε ένα χρόνο μεγαλύτεροι;
Όχι βέβαια.

Μας μένουν λιγότερα αυγουσιάτικα φεγγάρια;
Όχι βέβαια.

Μεγάλωσε η σειρά με τα σβηστά κεριά και
μίκρυνε η σειρά με τα αναμμένα; (Καβάφης)
Όχι βέβαια.

Λιγοστέψανε τα Σαββατόβραδα;
Όχι βέβαια.

Μίκρυνε η όρεξη να γελάμε, να τραγουδάμε,
να χορεύουμε, να ερωτευόμαστε, να ονει-
ρευόμαστε;
Όχι βέβαια.

Τα Καλοκαίρια, τα χρόνια, οι αυγουσιάτικες
φεγγαροβραδιές, τ' αναμμένα κεριά, τα Σαββα-
τόβραδα, τα γέλια, τα τραγούδια, οι χοροί, οι έ-
ρωτες, τα όνειρα, δεν είναι στα ημερολόγια.

Είναι στο νου και στην καρδιά μας.

Το αναπόφευκτο Απόλυτο Μηδέν

είναι πάρα - πάρα πολύ μακρινό!

Ούτε που το βλέπουμε.

Γι αυτό συνεχίζουμε απτόητοι και ακμαίοι
το μαγικό ταξίδι της Ζωής.

Καλό... υπόλοιπο Καλοκαίρι!

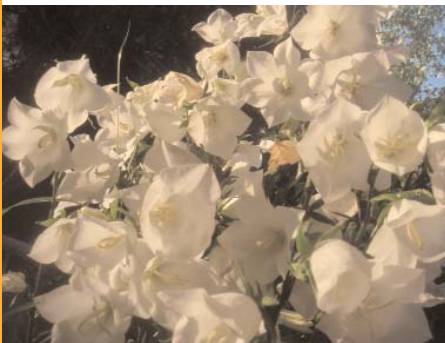
Καλά υπόλοιπα 100 Καλοκαίρια (κατ' αρχήν)!

Καλή εβδομάδα!

Για όλους μας!

Υ. Γ. Επειδή είδα κάποια απαισιοδοξία και πε-
σιμισμό σε μερικούς φίλους, λόγω του επερ-
χόμενου φθινοπώρου - χειμώνα, είπα να τους
προσφέρω μερικά ανοιξιάτικα λουλούδια.
Γιατί η άνοιξη είναι μέσα μας !!!

Βαγγελής Κιτίνας



ΚΑΡΥΔΟΠΙΤΑ ΜΕ ΦΡΥΓΑΝΙΑ

Υλικά

- ½ φλιτζάνι βούτυρο
- ? φλιτζάνια ζάχαρη
- 3 φλιτζάνια καρυδόψιχα
- 1 ½ φλ. φρυγανιά τριμμένη
- 1 φλ. Κονιάκ
- 4 αυγά
- 1 ½ κ.γ. μπέικιν πάουντερ
- 1 κ.σ. κανέλα

Σιρόπι

- 2 φλιτζάνια νερό
- 2 φλιτζάνια ζάχαρη
- Λίγο κανέλα (ξύλο)

Εκτέλεση

Χτυπάμε το βούτυρο με τους κρόκους και με τη ζάχαρη καλά. Ανακατεύουμε τη φρυγανιά με το μπέικιν πάουντερ και την κανέλα. Χτυπάμε μαρέγκα, ρίχνουμε στο βούτυρο το κονιάκ και τα καρύδια. Προσθέτουμε λίγο-λίγο την φρυγανιά εναλλάξ με τη μαρέγκα. Ψήνουμε σε μέτριο φούρνο 1 ώρα. Όταν κρυώσει περιχύνουμε με το ζεστό σιρόπι που έχουμε βράσει για 10'.

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Νίκη Νικολοπούλου



Πανελλήνιο Φιλανθρωπικό Σωματείο

Έδρα: Αθήνα - Φυλής 68 ΤΚ10434

Διεύθυνση Επικοινωνίας: Αθήνα - Ανιάνος 8 ΤΚ10434

τηλ: 2108810822 φαξ: 2108810721

Email: artosdrasi(g)rei.gr site: <http://artosdrasi.rei.gr>

Θεσσαλονίκη - τηλ. δι. φαξ: 2310435655 κιν: 6945038390

ΑΦΜ: 090367285 ΔΟΥ: ΙΑ' ΑΘΗΝΩΝ | ΑΡ. ΕΠ. Κ. Π. Ρ. Ο. Δ.: 5981/1998

Μέλος της ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΩΝ ΜΚΟ ΕΛΛΑΔΟΣ με Α.Μ.: Μ3

"Η προσφορά χωρίς αντάλλαγμα είναι η υπογραφή του ανθρώπινου μεγαλείου" Άγνωστος Εθελοντής

ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΟΝ Κ. ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ - ΝΗΣΙΔΕΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ 24/11/2011

Αθήνα 27/07/2013

Προς: Σύλλογο Φίλων Περιθαλπόμενων Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"

Μεσογείων 152 11527-ΑΘΗΝΑ

Υπόψη: Κυρίας Ματίνας Σπυράτου

Αγαπητή Κυρία Σπυράτου,

Σε συνέχεια τηλεφωνικής επικοινωνίας της Υπευθύνου για θέματα Υποστήριξης Υγείας Κυρίας Όλγας Παππά με σας και της γενικής πληροφόρησης του κυρίου Πέτρου Γαρζώνη ότι το Σωματείο μας υποστηρίζει με συνέχεια και συνέπεια της Φυλακής Γυναίκων Θηβών καθώς και τις Φυλακές τοξικομανών Ελαιώνα θα θέλαμε να σας παρακαλέσουμε για τα εξής:

Πρόσφατα έγινε εισαγωγή 130 γυναικών στις Γυναικείες Φυλακές, πολλές εκ των οποίων χρειάζονται εξέταση/tests για Φυματίωση (τουλάχιστον 3 μονάδες). Απευθυνόμαστε στην Σωτηρία λόγω ειδικότητας για υποστήριξη.

Ευχαριστούμε που μελετάτε θετικά το θέμα μας και σας ευχαριστούμε ακόμη μια φορά εάν βρείτε τα φάρμακα και μας τα προωθήσετε.

Με Αγάπη και Εκτίμηση,
Λάζαρος Παπαγεωργίου

Η ανταπόκριση του Συλλόγου μας υπήρξε άμεση με την αγορά αντίστοιχων φυαλιδίων φυματιοαντίδρασης Mantoux αξίας 41,10 ευρώ από το Ινστιτούτο Παστέρ για την κάλυψη των αναγκών των φυλακών.

Οι Ελιές της Σωτηρίας



Πέρσι, με πρωτοβουλία του Συλλόγου μας και τη συνδρομή του Γεωπόνου Άρη Σταρτάκου, έγινε "μάζεμα" ελαιοκάρπου από τα δέντρα του Νοσοκομείου μας. Βοήθησαν εργαζόμενοι αλλά και εθελοντές και τα 35 κιλά λάδι που συλλέχθηκαν, διατέθηκαν στο Χριστουγεννιάτικο Bazaar του Συλλόγου μας. Έτσι με αυτό τον τρόπο καταφέραμε το πολύτιμο αυτό προϊόν, να ωφελήσει τους ανήμπορους ασθενείς μας. Φέτος, σας καλούμε ξανά να συμμετάσχετε το **Σάββατο 9 Νοέμβρη** και την **Κυριακή 10 Νοέμβρη** στη φετινή συγκομιδή (ώρα 9:00 πμ στο κτήριο Γραφείου Κίνησης). Σε περίπτωση δυσμενών καιρικών συνθηκών θα μεταφερθεί η δράση για το επόμενο Σαββατοκύριακο. Με τη μεγαλύτερη δυνατή συμμετοχή σας, ευελπιστούμε να αυξήσουμε την προσφορά μας στους ασθενείς μας.

Δηλώστε συμμετοχή

Στο Σύλλογο 2107763638 Δευτέρα και Πέμπτη 11-3 (κα Δημητρούλακη) ή καθημερινά στο 210 7763149 (κα Σπυράτου) και στο 210 7763137 (κα Δούσου).



Μενίδι, 12 Σεπτεμβρίου 2013

Προς
Πέτρο Γαρζώνη
Παθολόγο

Θέμα: Εθελοντική ιατρική στήριξη των αδυνάμων συνανθρώπων μας.

Αγαπητέ κύριε Γαρζώνη,

Εκ μέρους της Κοινοτήτων της Ελλάδας σας μεταφέρω τα ευχαριστώ τους για την εθελοντική ιατρική στήριξη που προσφέρεται στους αδύναμα οικονομικά συνανθρώπους μας που βιώνουν την οικονομική κρίση πίο εντονα από τους αυτούς που μπορούν να επιβιώνουν αυτοδύναμα.

Η παρουσία σας στην εκδήλωση γνωριμίας που έγινε στο Πνευματικό μας Κέντρο στις 7 Σεπτεμβρίου 2013 μας έδωσε χαρά - δύναμη και ότι για άλλη μια φορά ρήση του Ερρίκου Ντυνάν "Όσο υπάρχουν άνθρωποι" βρίσκει στο πρόσωπο σας ακόμα έναν συνεχιστή.

Ο Θεός να σας δίνει δύναμη για το ανεκτίμητο έργο σας στον ανθρωπισμό μέσω του τομέα της υγείας αφού είναι ανεκτίμητο αγαθό και το πλέον ακριβό στις μέρες μας.

Με εκτίμηση
Σάμι Ριάντ

Πρόεδρος της Κοινοτήτων Ελλάδας

α/α Όλγα Παππά
Νοσηλεύτρια & Διασώστρια Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού

ΥΔΡΑΣ 9 Δ - 13671 ΑΧΑΡΝΑΙ

ΤΗΛ/2102464160 - EMAIL/info@copts-greece.com

www.copts-greece.com



Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος της Κοινοτήτων της Ελλάδας Πάυλος και Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της Κοινοτικής κοινότητας Σάμι Ριάντ ανέπτυξαν την ιστορία και τα προβλήματα της Κοινοτήτων στην Ελλάδα.

Παρουρέθηκαν πολλές μη κυβερνητικές οργανώσεις, όπως Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός, Άρτος Δράση, Φαρμακοποιοί του Κόσμου, Mission Άνθρωπος, Κλίμακα και αρκετοί ιδιώτες εθελοντές.

Ακολούθησε εποικοδομητική συζήτηση. Η δική μας τοποθέτηση αφορούσε στην προσφορά κοινωνικής και οικονομικής ενίσχυσης σε ασθενείς της κοινότητας που θα νοσηλευθούν στο Νοσοκομείο μας.

<p>Επισκεφθείτε το Site του Συλλόγου μας http://www.sylfilon.gr</p> <p>⇒ Ενημερωθείτε για τους σκοπούς του.</p> <p>⇒ Δείτε τις Ανακοινώσεις και τα Νέα του.</p> <p>⇒ Συμμετέχετε στις δραστηριότητές του.</p> <p>⇒ Διαβάστε όλα τα φύλλα της εφημερίδας "Επι κοινωνία εν τώπω".</p> <p>⇒ Μελετήστε το καταστατικό του.</p> <p>⇒ Επικοινωνήστε μαζί μας.</p>	<p>ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ</p>	<p>ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΜΕΣΑ</p>	<p>ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ</p>	<p>ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ</p>	<p>ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ</p>	<p>ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ</p>
						
<p>ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΠΕΡΙΘΑΛΠΟΜΕΝΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"</p> <p>Σκοπός του Συλλόγου είναι :</p> <ul style="list-style-type: none"> Αφιλοκερδής και εθελοντική βοήθεια Οικονομική ενίσχυση Ψυχολογική και συμβουλευτική υποστήριξη Συμπράταση <ul style="list-style-type: none"> Σε πρόσωπα με σοβαρά προβλήματα υγείας που είναι: Νοσηλευόμενα ή περιθαλιπόμενα στο ΝΝΘΑ Άτομα που εργάζονται στο Νοσοκομείο μας Μέλη οικογενειών τους που χρήζουν οικονομικής ή ψυχολογικής στήριξης 						
						
<p>ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ</p>						

Βελουϊτίνος <http://www.velouitinos.gr/> ∞

Εταιρία Προϊόντα Ποιοποιήσεις Υγιεινότητα Επικοινωνία



Τηλ: 2593058240 - Fax: 2118008560
Email: info@velouitinos.gr

ΜΕΡΟΠΕΙΟΝ

Το ΜΕΡΟΠΕΙΟ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ
Διαθέτει τρίκλινα και δίκλινα δωμάτια στη νέα σύγχρονη ΜΟΝΑΔΑ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ κυριών στην Καλλιθέα, οδός Μενελάου 96, με άψογη φροντίδα και περιποίηση από ειδικευμένο προσωπικό (Γιατρός, Νοσηλεύτριες, Κοινωνική Υπηρεσία).

Τηλέφωνα επικοινωνίας:
210-9571134 210-9571132 210-9219398

eIKONA ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ Π.Ε. (Βου Τσίμας ψυχικής υγείας)

Παρεχόμενες υπηρεσίες:

- Φωτοτυπίες, βιβλιοδεσίες, πλαστικοποιήσεις
- Επεξεργασία - εκτύπωση φωτογραφίας
- Αναπαραγωγής Ιατρικών Εξετάσεων (ακτινογραφίες, αξονικές και μαγνητικές τομογραφίες, αγγειογραφίες, στεφανογραφίες κλπ)
- Δημιουργία και εκτύπωση αφισών, posters, προσκλήσεων, φυλλαδίων, banner
- Δημιουργία παρουσιάσεων για προβολή (power point κτλ)
- Εκτυπωτικές εργασίες
- Συνταγολογία
- Εταιρική ταυτότητα (σήμα-λαγότυπο, επιστολόχαρτο, φάκελος, εφαρμογή σε δώρα)
- Δακτυλογραφίες
- Εμφάνιση, εκτύπωση και επανεκτύπωση φιλμ, slides και διαφανειών
- Ολοκληρωμένες λύσεις προβολής
- Εκτύπωση ψηφιακών φωτογραφιών

ΕΚΟΝΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ Π.Ε. (Βου Τσίμας ψυχικής υγείας)
ΓΙΑ ΤΗΝ ΨΥΧΟΚΟΙΝΩΝΙΚΗ & ΨΥΧΟΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΝΕΩΝ ΜΕ ΨΥΧ/ΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ "Η ΕΙΚΟΝΑ"
e-mail: imatzine@otenet.gr, website: www.eikonakoispe.gr ΤΗΛ: 210 7473951
ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ 154, ΓΝΑ "Γ. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ"

ΑΓΑΠΑΝ HOSPICE CARE

Μπορείτε να βοηθήσετε! Ελάτε μαζί μας!

Για πληροφορίες απευθυνθείτε στο
ΑΓΑΠΑΝ, Ρηγάλλης 14, Τ.Κ.: 106 74, Αθήνα
Τηλ.: 210 7291079, fax: 210 7210695
Επισκεφτείτε το site μας: www.agapan.gr ή
επικοινωνήστε μαζί μας, μέσω
e-mail: agapan@agapan.gr

Κάθε προσφορά προς το ΑΓΑΠΑΝ κάνει τη **διαφορά**. Είναι πολύτιμη!

Ο αριθμός λογαριασμού του σωματείου μας είναι:

ALPHA BANK
ALPHA BANK (1080)
Αρ. Λογ/μίου: 115 002101 272506

ΑΓΑΠΑΝ HOSPICE CARE

*Αρ. Απόφ. Πρωτοδικείου Αθηνών 499/03, Αρ. Εθν. Μητρ. 0679